

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מאן דאמר	מימרא	תמורה-אלו קדשים										
רבי שמעון:	לעולתו - עושה תמורה, לפסחו ולאשמו - אין עושה תמורה, שאין לך דבר עושה תמורה אלא הרועה להסתאב.								◆	■	◇	כ.
רבי:	אין אני רואה דבריו של ר"ש בפסח - הואיל ומותר הפסח קרב שלמים.								■	◇		כ.
	ולמא: אין אני רואה דבריו של ר' שמעון באשם - הואיל ומותר אשם קרב עולה.							⚡	◇			כ.
[רבי כרבנן]	רבי סבר לה כרבנן, דאמרי מותרות לנדבת ציבור אזלי, ואין תמורה בצבור.							!	◇			כ.
	קס"ד, היינו טעמא דר"ש גבי מפריש נקבה לעולתו: משום הכי עושה תמורה - דהאיכא שם עולה עליה גבי עני בעולת העוף.								■	◇		כ.
	אלא מעתה בכהן גדול שהפריש פרה לפרו - תיקדוש, דהאיכא פרת חטאת								⚡	◇		כ.
	פרת חטאת קדשי בדק הבית הוא, וקדשי בדק הבית לא עבדי תמורה.								!			כ.
	יחיד שהפריש שעיר לשעירתו - תיקדוש, דהאיכא שעיר נשיא אי נמי, נשיא שהפריש שעירה לשעירו - תיקדוש, דהא יחיד מפריש שעירה								⚡	◇		כ.
	הני תרי גופי נינהו.								!			כ.
	חטא עד שלא נתמנה, כי מפריש שעיר לשעירתו - תיקדוש, דהא אילו חטא השתא - בר איתויי שעיר הוא								⚡	◇		כ.
	התם הא לא חטא ולא איחייב בשעיר.								!	◇		כ.
	אי הכי, הכא נמי: לא הא עולת העוף קמיית?								⚡	◇		כ.
	ר"ש סבר לה כר' אלעזר בן עזריה:								!	◇		כ.
	הרי עלי עולה - וביא כבש								! ◆	◇		כ.
	או תור או בן יונה.								! ◆	◇		כ.
	המקדיש נכסיו והיה בהן בהמה ראויה לגבי מזבח, זכרים ונקבות ר"א אומר: זכרים - ימכרו לצרכי עולות, ונקבות - ימכרו לצרכי שלמים, ודמיהן יפלו עם שאר נכסים לבדק הבית.								◆	■	◇	כ.
	זכרים עצמן יקברו עולות, ונקבות ימכרו לצרכי שלמים, ויביא בדמיהן עולות, ושאר נכסים יפלו לבדק הבית.								◆	■	◇	כ.
	לרבי יהושע דאמר זכרים עצמן יקברו עולות, נקבות היכי מקרבן שלמים הא מכח קדושה דחוייה קאתיין יוחנן:								⚡			כ.
	מדקאמר ר' יהושע זכרים עצמן יקברו עולות - למימרא דקדושת הגוף אקדישנהו, אי הכי, נקבות אמאי ימכרו לצרכי שלמים? תיבעיא רעייה								⚡	◇		כ.
	רבי יהושע סבר לה כרבי שמעון, דאמר כל מידי דלא חזי ליה לגופיה - לא נחתא ליה קדושת הגוף								!	◇		כ.
	תמכר שלא במום								■	!		כ.
	טעמא דר"ש כיון דלא חזיא נקבה לאשם - לא נחתא ליה קדושת הגוף.								■	!		כ.
	אימור דא"ר שמעון גבי נקבה לאשם - דליכא שם אשם על אמו, אבל גבי נקבה לעולה - דאיכא שם עולה על אמו, אפילו רבי שמעון מודה								⚡	◇		כ.
	ועוד, הא שמעינן ליה לר' שמעון לעולתו עושה תמורה								⚡	◇		כ.
	ר' יהושע סבר ליה כאידך תנא אליבא דרבי שמעון								!			כ.
	אף לעולתו אין עושה תמורה.								■	!	◇	כ.
	תמורת אשם, ולד תמורה, ולדן ולדן עד סוף כל העולם - ירעו עד שיסתאבו, וימכרו, ויפלו דמיהם לנדבה.									◆	■	מ
	רבי אליעזר:									◆	■	כ.
	יביא בדמיה עולות.									◆	■	כ.
	אשם שמתו בעליו ושכיפרו בעליו - ירעה עד שיסתאב, וימכרו ויפלו דמיו לנדבה.									◆	■	כ.

מקרא-key: disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-קדמה O מעשה-story	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
---	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													מאן דאמר		תמורה-אלו קדשים
מימרא																	
כ:	■	◆													רבי אליעזר:		ימות
															רבי אלעזר		יביא בדמיהם עולה.
כ:	■	◆															והלא אף נדבה עולה היא, ומה בין דברי ר"א לדברי חכמים - אלא, בזמן שהיא באה חובה - סומך עליה, ומביא נסכים, ונסכיה משלו אם היה כהן - עבודתה ועורה שלו. ובזמן שהיא נדבה - אינו סומך עליה, ואינו מביא עליה נסכים, ונסכיה משל ציבור, אע"פ שהוא כהן - עבודתה ועורה של אנשי משמר.
כ:	■	◆															וצריכא, דאי אשמעינן אשם - בהא קאמר רבי אליעזר ימותו, משום דגזר לאחר כפרה אטו לפני כפרה אבל גבי תמורת אשם ולד תמורתה - אימא מודי להו לרבנן ואי אשמעינן התם - בהא קאמרי רבנן, אבל גבי אשם אימא מודו ליה לר' אליעזר, צריכא.
כ:	■	◆													רב נחמן אמר רבה בר אבוה:		לא שנו אלא לאחר כפרה, אבל לפני כפרה - דברי הכל הוא עצמו יקרב אשם.
															רבא:		שתי תשובות בדבר, חדא - דאין אדם מתכפר בדבר הבא בעבירה
כ:	■	◆															ועוד, התני רב חייא לסיועי לר' יהושע בן לוי:
כ:	■	◆															ולד ראשון - קרב, ולד שני - אינו קרב
כ:	■	◆															לא שנו אלא קודם כפרה, אבל לאחר כפרה - הוא עצמו קרב עולה.
כ:	■	◆															והתני רב חייא לסיועי לר' יהושע בן לוי
כ:	■	◆															קשיא.
כ:	■	◆													בעא מיניה רבי אבין בר חייא מר' אבין בר כהנא:		הפריש נקבה לאשם, בנה מהו שיקרב לעולה?
כ:	■	◆															ותיפשוט ליה מדר' יוסי ברבי חנינא
כ:	■	◆													דאמר: [ר' יוסי ברבי חנינא]		מודה רבי אלעזר
כ:	■	◆															לא שמיע ליה.
כ:	■	◆															מאי?
כ:	■	◆													א"ל: [ר' אבין בר כהנא]		בנה קרב עולה.
כ:	■	◆															האי מאי? עד כאן לא קאמר רבי אלעזר אלא מפריש נקבה לעולה - דאיכא שם עולה על אמו, אבל גבי אשם, דליכא שם עולה על אמו - אפילו רבי אלעזר מודה
כ:	■	◆													א"ל: [ר' אבין בר כהנא]		טעמא דרבי אלעזר - לאו משום דשם עולה על אמו, אלא משום דחזי להקרבה - והא נמי חזי להקרבה.
כ:	■	◆													איתיביה: [ר' אבין בן חייא]		ולדן ולדן עד סוף כל העולם - יביא בדמיהן עולה.
כ:	■	◆															בדמיהן - אין, עצמו לא